Het gebruik van een point-of-care CRP-test bij acuut zieke ouderen in een woonzorgcentrum: een haalbaarheidsonderzoek.

Haio: EECKHOUT Julie , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: DENOLF Heidi

Context: In woonzorgcentra vormen infecties een probleem met een belangrijke impact op mortaliteit en morbiditeit. Huisartsen worden voor diagnose en beleid met veel onzekerheid geconfronteerd. Mede hierdoor ligt het antibioticagebruik in WZC onnodig hoog. De point-of-care CRP-test (POCT-CRP) meet in de onmiddellijke nabijheid van de patiënt een ontstekingsparameter in het bloed. Tot op heden is het gebruik van deze test bij bejaarden nog niet onderzocht. Het doel van deze haalbaarheidsstudie is om na te gaan dit kan bijdragen aan snelle herkenning van ernstige infecties bij fragiele, geïnstitutionaliseerde bejaarden en op die manier een rationeel antibioticabeleid kan ondersteunen.

Onderzoeksvraag: Is het zinvol en haalbaar om een point-of-care CRP-test in woonzorgcentra te implementeren?

Methode: In het WZC Deken Darras te Tielt is sinds enkele jaren een Alere Afinion POCT-CRP in gebruik. Van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt om een haalbaarheidsonderzoek op te zetten. In eerste instantie werd een verkennende literatuurstudie verricht. Via een prospectief observationeel onderzoek bij alle 180 bewoners van het WZC werden het huidige gebruik van de POCT-CRP in kaart gebracht. We vroegen de huisartsen een vragenlijst in te vullen telkens wanneer zij beslisten om een CRP-sneltest uit te voeren. De gegevens werden statistisch verwerkt en geanalyseerd via SPSS Statistics. Nadien werden de meningen en ervaringen van de artsen en de verpleegkundigen met het gebruik van de POCT-CRP bevraagd via semigestructureerde interviews. Deze gegevens werden verwerkt en geanalyseerd via Nvivo.

Resultaten: Tijdens de registratieperiode van 1 april 2018 tot en met 30 november 2018 werden 74 vragenlijsten door 17 verschillende huisartsen ingevuld. De gemiddelde CRP-waarde bedroeg 41.8 mg/L en de meeste waarden situeerden zich in de categorie 6 – 50 mg/L. De test werd meest gebruikt voor luchtwegklachten, koorts en vage klachten zoals verwardheid of somnolentie. Vooral voor luchtwegklachten waren de CRP-waardes laag en werd dan ook meest voor een afwachtend beleid gekozen. In de groep waar de artsen kozen om antibiotica voor te schrijven vonden we statistisch significant hogere CRP-waardes (p

Conclusie: De aanwezigheid van een POCT-CRP in het WZC werd in deze studie zinvol en haalbaar geacht. Artsen nemen het resultaat mee in hun beleidskeuze als objectieve aanvulling op hun klinische indruk. Zowel artsen als verpleegkundigen gaven aan dat de POCT-CRP een bijdrage zou kunnen leveren aan een verantwoord antibioticabeleid. We kunnen onze bevindingen evenwel niet veralgemenen naar andere woonzorgcentra. Vooraleer implementatie op grotere schaal kan worden overwogen, moet gerandomiseerd onderzoek gebeuren naar de juiste indicaties waar de test een duidelijk klinisch voordeel voor de bewoner kan opleveren, naar richtlijnen over de interpretatie ervan en naar kosteneffectiviteit.